

O călătorie neobișnuită

Hîrcan Gabriel

Era o zi de toamnă târzie. Ultimele păsări se pregăteau de lungul drum. Copacii erau dezgoliți și așteptau să vină zăpada pufoasă. Trei colegi, Zack, Mikey și Zohan veneau de la școală.

-Voi v-ați făcut proiectul? întreabă Mikey.

- Am uitaaaat!!! Dar când trebuie? întreabă Zohan.

-Lunea viitoare.

-Eu l-am făcut.

-M-am gândit să fac o macara electrică.

-Eu nu știu ce voi face.

-Este ora patru. Trebuie să ajung acasă. Pa.

-Salut!

Luni dimineață cei trei s-au întâlnit în pauză. Zack a întrebat:

-Ce ai făcut Mikey?

-Am făcut un radio-transmițător. Tu ce ai făcut?

-Super. Eu am creat o baterie pe bază de hidrogen lichid care ține două luni.

-Wow! Cred că o să iei zece.

-Așa sper.

Înainte să vină profesoara, Nick, noul coleg, a vrut să saboteze proiectul dar a spart doar carcasa.

La ora de educație tehnologică profesoara a început să numească elevii să-și prezinte proiectul.

Profesoara a deschis la întâmplare catalogul și a zis:

-Zack!

-Prezent.

-Vino în față și prezintă-ți proiectul.

Mergând spre catedră se uita la baterie iar în fața clasei a început:

-Aceasta este o baterie relativ mică pe bază de hidrogen lichid, cu trei mufe U.S.B. Pe partea ventrală are un panou solar care încarcă bateria. Capacitatea este de aproximativ un milion de miliamperi, adică ține aproape două luni.

-Bine, este un gadget eficient, dar are un aspect inadecvat și astăzi ai nota nouă. Du-te în bancă!

Proiectul cu nota zece a fost un aparat care transmite energie wireless.

În drum spre casă Zohan a început:

-A fost super proiectul tău dar colegul cel nou te-a întrecut.

-Lasă că e bine și așa.

-Faci un proiect mai bun data viitoare.

Dintr-o dată apăsând din greșeală un buton s-a deschis un portal care i-a teleportat într-un loc necunoscut. Prin portal a trecut și Nick.

-Uau! Ce loc e ăsta?

-Cred că suntem în Vestul Sălbatic. Aproximativ secolul al XIX-lea.

-Unde mi-e bateria? a întrebat Zack.

-Uite-o aici. Poftim!

-Ah! S-a fisurat!

-Dacă ai primit nouă pentru mașina timpului, atunci...

-Dar cum?! Cred că a făcut arc electric și s-a ars firul principal.

Un șerif cu pălăria prăfuită și cu pintenii strălucitori vine călare pe un cal maro și întreabă:

-Cine sunteți?

-Suntem Zack, Mikey și Zohan iar noi ne-am pierdut. Ne poți ajuta?

-Urmați-mă să mergem în centru să vedem dacă putem rezolva.

Ca să poată pleca, le trebuie un conductor din metal, cum ar fi o monedă, dar se putea câștiga doar după un concurs de cowboy. Șeriful nu putea concura deoarece era lovit la o mână. La concurs s-au întâlnit cu Nick. El zice:

-Ne întâlnim din nou.

-Adevărat. Dar cum de ești aici?

-Am trecut prin portalul vostru.

A început concursul. Era tensiune mare dar cei trei au câștigat. Acum ca să ia recompensa trebuie să se ducă la ruine să o caute. Le-au găsit dar Nick a fost în spatele lor și a așteptat să le ia comoara. Ei au fost ajutați de șerif și au reușit să scape. Bateria era pe terminate dar au putut să se teleporteze. Nick a rămas în Vestul Sălbatic. Când au ajuns înapoi în prezent, s-au întâlnit cu ei din viitor.

Nu părea nimic diferit dar din cauza lui Nick s-au schimbat multe lucruri până și numele școlii.